

Posudek oponentky

Název bakalářské práce: Čínská rozvojová pomoc africkým státům

Autorka bakalářské práce: Viktoria Filová

Autorka předkládané práce si zvolila zajímavé a relevantní téma analyzující rozvojovou pomoc ČLR v Africe. Jako hlavní výzkumnou otázku autorka uvádí –„Je Pekingský konsensus novým modelem a alternativou rozvojové pomoci a splňuje dané principy v afrických zemích?“ Autorce se podařilo na danou otázku odpovědět ovšem jen omezeně, a to zejména kvůli nedostatečným definicím, které by osvětlily, co za rozvojovou pomoc ve své práci vlastně považuje a počítá, stejně tak pro samotné principy konsensu, které si autorka na základě eseje Joshuy Coopera Rama nepochopitelně zvolila.

Práce má logickou strukturu. V první části práce autorka věnuje prostor historickému vývoji čínsko-afrických vztahů, Washingtonskému a Pekingskému konsensu, jeho principům a kritice, institucím, které zastřešují rozvojovou pomoc, objemu a kritériím pomoci, formám pomoci a projektům. Následuje případová studie Angoly, na jejímž příkladu je sledováno, jestli jsou uváděné principy pomoci, tak jak je popsal Joshua Cooper Ramo, sledovány i v praxi. Časově se práce vymezuje od roku 1955, nicméně chybí zde uveden konec vymezení. S ohledem na sledované období od roku 1955 a uvedené principy zkoumané na projektech realizovaných v Angole, autorka demonstruje sledování principů na projektech vzniklých až po roce 2000, dané období tedy není v případové studii Angoly dodržováno.

Byť předkládanou práci lze hodnotit po všech stránkách jako zdařilejší a tedy akceptovatelnější než předchozí předkládanou verzi, lze i nadále narazit na významné obsahové nedostatky. V této souvislosti tak například v úvodu práce postrádám metodologickou část. Jako problematický se pak jeví i fakt, že byť autorka poměrně obsáhle poukazuje na druhy pomoci, které ČLR poskytuje, co se do ní započítává a co ne, jak je definována ODA, OOF, práce postrádá vysvětlení, co je sledováno jako rozvojová pomoc, jestli se jedná o finanční toky ODA, nebo o celkové rozvojové finance zahrnující i pro recipienta méně výhodně finanční toky (např. OOF) a investice. Není tedy jasné, na jakých projektech budou principy konsensu sledovány, což pak vede k pochybnostem o samotných závěrech, ke kterým autorka dochází.

Za problematické pak považuji to, že autorka v práci sleduje investiční toky do Afriky. Autorka zároveň proklamuje, že vychází z práce Rama, který ale mezi body investice neřadí. V tomto ohledu se jedná tedy o nepochopitelně zařazený bod, jehož sledování nekoresponduje jak se zaměřením práce na rozvojovou pomoc (ostatně jak naznačuje samotný název), stejně tak s obsahem publikace Rama.

Po formální stránce nemám zásadnější výhrady vůči prezentované práci. Autorka zlepšila práci se zdroji a použila relevantní zdroje, byť zejména ty využité pro případovou studii považuji za zastaralé a hodnotit trendy a zaměření finančních toků z 10 let starých publikací, není zcela šťastné. Stejně nepovažuji za vhodné čerpat informace z jiných kvalifikačních prací vzniklých na podobné téma (viz Mullerová 2013). Až na drobné překlepy, občasné gramatické chyby a těžkopádně formulovaná souvětí, zmatenost v používání desetinných čárek a teček, nemám závažnější výhrady ani ke stylistice, která ve výsledku kvalitu práce výrazněji nesnižuje.

I přes výše uvedené výhrady předkládanou bakalářskou práci **doporučuji k obhajobě.**

V Praze dne 7.1.2016

Mgr. Iva Sojková, M.A.